

## Arrest

nr. 215 405 van 21 januari 2019  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN  
Gemeentehuisstraat 3  
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger van Pashtoun-origine en bent u soennitisch moslim. U bent geboren in het dorp Khawaja Khel in de Uzbin-vallei in het district Surobi van de provincie Kabul. U heeft hier uw hele leven gewoond, samen met uw ouders, twee zussen en uw broer. Uw vader was landbouwer en kweekte tarwe, maïs en papaver. Hij ging soms naar het districtscentrum om bepaalde zaken aan te kopen of om andere redenen die u en uw overige gezinsleden onbekend waren. Zelf ging u een tijd naar de moskee, waar u een deel van het alfabet leerde, en hielp u vervolgens uw vader op de velden en bij het hoeden van de twee koeien van de familie.*

*In het najaar van 2015 brak u uw hand bij een val tijdens het werk op het veld. U ging naar een klein ziekenhuis in uw district, waar u een nacht verbleef en de volgende ochtend terugkeerde. Toen u in de middag bij uw huis aankwam, zag u dat er zich een menigte voor uw huis verzameld had. U ging naar binnen en uw moeder, die gewond was aan haar schouder, vertelde u dat uw vader ontvoerd was. U verloor het bewustzijn.*

*Later vernam u dat gemaskerde mannen het huis waren binnengedrongen, uw moeder hadden geslagen, uw vader ervan beschuldigd hadden te spioneren voor het Afghaanse leger of de overheid en hem hadden meegenomen.*

*De dorpsoudsten verklaarden dat zij hem zouden gaan zoeken. De dorpsoudsten lieten u voor de veiligheid een maand en half onderduiken bij Kochi-nomaden (Kochi's) in de bergen. Tijdens deze maand toonden de dorpsoudsten u een lijk dat aan de rivier gevonden was maar dit was niet uw vader. Na anderhalve maand zeiden de dorpsoudsten tegen u dat zij u niet langer in bescherming konden nemen. U ging naar het huis van uw tante en haar man, waar besloten werd dat u Afghanistan moest verlaten.*

*In november of december 2015 verliet u uw dorp en reisde u via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk en Duitsland naar België, waar u op 7 januari 2016 aankwam en op 13 januari 2016 asiel aanvraagde.*

*U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag.*

#### **B. Motivering**

*U verklaarde dat u vreest in Afghanistan te zullen worden gedood of ontvoerd door dezelfde personen die uw vader ontvoerden en verklaart dat u vreest bij terugkeer in Afghanistan door leden van de Taliban als verwesterd te worden aangezien.*

*Het CGVS is echter van mening dat u er niet in geslaagd bent aan te tonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert, zoals deze gedefinieerd wordt door de Vluchtelingenconventie.*

*Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de inval waarbij uw vader werd meegenomen en uw moeder gewond raakte.*

*U verklaarde tijdens uw derde gehoor dat uw moeder door de ontvoerders van uw moeder éénmaal geslagen werd en gewond raakte aan haar schouder. Zij bleef hierna rustig uit angst. U werd gevraagd of uw moeder nog ergens anders geslagen werd en werd gevraagd of zij nog andere verwondingen had, hetgeen u beide ontkende (CGVS 3, p4, 8). Dit is zeer vreemd, aangezien u tijdens uw eerste interview verklaarde dat uw moeder tot tweemaal toe geslagen werd met een geweerkolf, eenmaal op haar hoofd, dat hierdoor aan het bloeden was, en eenmaal op haar schouder, die hierdoor gezwollen was (CGVS 1, p14, 15). Toen u met uw eerdere verklaringen geconfronteerd werd, ontkende u slechts uw eerdere beweringen, hetgeen allerm minst volstaat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen (CGVS 3, p8, 9). Indien u, zoals u verklaarde, werkelijk na deze ernstige gebeurtenissen thuiskwam, en zelf uw moeder zag en met haar sprak en indien u ook later nog met uw moeder over dit incident sprak (CGVS 3, p4, 5), is het uiterst vreemd dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over de – nochtans ernstige – verwondingen die uw eigen moeder opliep. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over het incident waarbij uw vader ontvoerd werd en bijgevolg aan uw persoonlijke vrees voor vervolging in Afghanistan.*

*Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw onderduiken bij de nomaden in uw regio.*

*Zo verklaarde u tijdens uw derde gehoor gedetailleerd dat u, na de ontvoering van uw vader, bij Kochi-nomaden onderdook en dat u uw moeder pas terugzag in het huis van uw tante, op de dag van uw vertrek (CGVS 3, p4, 5, 6). Later tijdens uw derde gehoor verklaarde u echter dat uw moeder niet bij uw tante aanwezig was op de dag van uw vertrek, maar dat u van het huis van uw tante naar uw eigen huis terugkeerde om afscheid van haar te nemen (CGVS 3, p7). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, ontkende u slechts uw vorige verklaringen en herhaalde u uw latere verklaringen (CGVS 3, p7). Dergelijke beweringen kunnen onmogelijk volstaan om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen, niet in het minst gelet op uw gedetailleerde verklaringen. Het is weinig geloofwaardig dat u zich niet herinnert waar en onder welke omstandigheden u uw eigen moeder terugzag na zo een lange tijd van haar gescheiden te zijn.*

*Bovendien werd u tijdens uw derde gehoor gevraagd of u uw moeder voor het afscheid bij uw vertrek nog had teruggezien. U verklaarde dat u haar zag op de dag dat u van de dokter kwam en over de ontvoering van uw vader vernam; en dat u haar terugzag op de dag van uw vertrek, toen u afscheid nam van haar. U voegde hieraan toe dat u haar dus tweemaal gezien had (CGVS 3, p7). Deze bewering is zeer vreemd. Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u namelijk in de periode van uw onderduiken bij uw moeder op bezoek te zijn geweest, waar u ook uw zussen en broer terugzag. U verklaarde bovendien gedetailleerd dat u naar uw moeder ging omdat uw moeder niet over het moeilijke terrein kon lopen en u dus niet bij de nomaden kon komen opzoeken (CGVS 2, p5, 6). Geconfronteerd met uw verklaringen tijdens het tweede gehoor, wist u slechts uw eerdere verklaringen te ontkennen (CGVS 3, p7). Het is weinig geloofwaardig dat u - een jongen wiens vader ontvoerd was en die zijn schuilplaats verliet om in*

uw dorp, waar uw vervolgers u mogelijks konden opmerken, uw moeder op te zoeken - zich niet zou herinneren waar, wanneer en onder welke omstandigheden u uw eigen moeder telkens hebt teruggezien.

Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw onderduiken, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw onderduiken, en ondergraven bijgevolg uw persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban in uw regio.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u onsamenvhangende verklaringen aflegde betreffende uw belagers. Zo verwees u tijdens uw derde gehoor nu eens naar uw belagers als talibanstrijders en verklaarde dan weer dat u niet weet of uw vader door leden van de taliban of door leden van de Islamitische Staat (Daesh) ontvoerd werd (CGVS 3, p7, 8, 9). Nochtans bleek u er tijdens uw eerste gehoor zeker van te zijn dat de ontvoerders van uw vader tot de taliban behoorden en kon u niet eens bedenken wie hem anders zou hebben meegenomen (CGVS 1, p14). Meer nog, tijdens uw eerste gehoor verklaarde u zelfs herhaaldelijk dat er naar uw weten enkel taliban in uw district aanwezig waren en verklaarde u dat er, toen u in uw district verbleef, geen andere gewapende groepen actief waren (CGVS 1, p12, 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vervolging door de taliban, hetzij door andere groepen, pertinent onderuit. Meer nog, uit informatie betreffende de veiligheidssituatie in uw district, dewelke aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat vooral de groep Hezb-e-Islami in Surobi sterk vertegenwoordigd is. Naast de Taliban, Haqqani Network en Hezb-e Islami worden in het meest recente EASO-rapport betreffende de veiligheid in Afghanistan geen andere groepen vernoemd die in de regio, Surobi district opereren.

In bijkomende orde moet worden gesteld dat u een vrees aanhaalde ten opzichte van de taliban indien u, als Afghaanse jongeman, na een verblijf in Europa naar uw thuisland zou terugkeren. U verklaarde dat u als ongelovig zou worden beschouwd (CGVS 3, p10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat personen die na een verblijf of een asielaanvraag in Europa naar Afghanistan terugkeren, niet zonder meer vervolgd zullen worden. Uit deze bronnen, zoals ook getuigenissen van de Internationale Organisatie voor Migratie, blijkt dat het merendeel van de Afghaanse terugkeerders geen moeilijkheden ondervinden omdat zij als 'verwesterd' worden beschouwd. Hierbij moet in rekening worden genomen dat u uw vrees voor de taliban bij terugkeer omwille van uw vermeende verwestering kaderde in uw persoonlijke vrees voor de taliban en uw asielrelaas (CGVS 3, p10) en dat u slechts zeer ongeloofwaardige verklaringen aflegde over deze problemen met de taliban (cf. supra). Er kan, gelet op de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw dossier werd toegevoegd, dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u bij terugkeer naar Afghanistan het risico lopen vermoord te worden omwille van uw verblijf in Europa. U haalde verder geen redenen aan waarom u persoonlijk vervolging zou vrezen.

Het CGVS is dan ook van mening dat u niet in staat bleek om aan te tonen dat u in Afghanistan persoonlijk vervolging vreest door personen die uw vader zouden hebben ontvoerd. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U legde geen documenten neer die afbreuk kunnen doen aan de hierboven vermelde vaststellingen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen geviséerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 3 EVRM, "de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur" en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker gaat vooreerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij geeft een algemene en theoretische uiteenzetting dienaangaande, gaat in op de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en verwijt het CGVS dat het zijn relaas niet grondig analyseerde en een subjectieve interpretatie van de feiten deed.

Volgens verzoeker kan het CGVS niet ontkennen dat de door hem bijgebrachte informatie consequent was, geen tegenstrijdigheden vertoonde en voldoende details bevatte. Het CGVS hield echter geen rekening met de beperkte scholingsgraad van verzoeker.

Verzoeker wijst vervolgens op de verklaringen die hij tijdens het derde gehoor bij het CGVS aflegde over de inval in de woning en de verwondingen van zijn moeder. De vermeende tegenstrijdigheid met zijn eerdere verklaringen, is volgens hem niet voldoende om de geloofwaardigheid van zijn relaas in vraag te stellen. Verzoeker benadrukt dat hij steeds sprak over een geweercolf. Het is onredelijk dat het CGVS dergelijke details van verzoeker verwacht. Hij bevond zich in een stresssituatie. Bovendien houdt het CGVS geen rekening met het tijdsverloop sedert de feiten sedert verzoeker Afghanistan in 2015 verliet. Zo gaat het CGVS, te meer nu verzoekers herkomst niet wordt betwijfeld, voorbij aan de essentie van het asielaanvraag en de problemen van verzoeker. Verder is het opmerkelijk dat de andere elementen in het relaas niet in vraag worden gesteld.

Verzoeker stelt voorts dat niet het onderduiken op zich, maar wel de ontmoetingen met zijn moeder tijdens het onderduiken, in vraag worden gesteld. De beweerde tegenstrijdigheid wordt echter tegengesproken door de verklaringen van verzoeker, die tijdens het gehoor toelichtte dat hij van de woning van zijn oom/tante vervolgens naar zijn eigen woning ging om aan de deur afscheid te nemen van zijn moeder. Verzoeker wijst op een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen.

Met betrekking tot zijn belagers, betoogt verzoeker dat het CGVS er geen rekening mee hield dat de inwoners van zijn regio de taliban en daesh vaak onder één noemer vernoemen. Het is echter duidelijk dat hij de taliban bedoelde als belagers en als ontvoerders van zijn vader. Verzoeker wijst op een aantal van zijn eerder afgelegde verklaringen.

Over zijn verklaringen in het algemeen, doet verzoeker opnieuw gelden dat het CGVS onvoldoende rekening hield met zijn beperkte scholingsgraad. Het is opmerkelijk dat de beslissing zo summier is, terwijl verzoeker drie keren werd gehoord op het CGVS. Het is merkwaardig dat de vele verklaringen en uren gehoor niet in twijfel worden getrokken en dat het CGVS zich beperkt tot een uiterst summiere opsomming van een aantal punten.

Verzoeker benadrukt verder duidelijk te hebben aangegeven dat hij geen documenten kon voorleggen.

2.3. Verzoeker gaat vervolgens in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij wijst in dit kader op de inhoud van een beleidsnota van het CGVS van augustus 2017. Merkwaardig genoeg heeft het CGVS niet aangetoond dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Dit is een eerste vereiste waaraan het CGVS geen gevolg gaf alvorens de veiligheidssituatie in Kabul te onderzoeken. Verzoeker wijst opnieuw op de inhoud van voormelde beleidsnota en stelt dat zijn herkomst door het CGVS niet wordt betwijfeld. Verzoeker is afkomstig uit de Uzbin vallei en het district Surobi. Hierover werd door het CGVS geen onderzoek gevoerd. Volgens verzoeker blijkt uit de door verweerder gehanteerde informatie dat de situatie in geheel Afghanistan problematisch is en is verslechterd, ook in Kabul. Verzoeker wijst daarnaast op het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Afghanistan in het algemeen en Kabul in het bijzonder. Voorts benadrukt verzoeker dat in januari 2018 nog een hotel in Kabul werd aangevallen door de taliban. De benadering van de veiligheidssituatie in Kabul door het CGVS is volgens verzoeker niet meer actueel.

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder legt op 3 december 2018 door middel van een aanvullende nota landeninformatie neer betreffende de situatie in Afghanistan en Kabul (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

#### 4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt, waar hij de schending aanvoert van *“de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur”*, niet welk(e) beginsel(en) hij benevens de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht. Evenmin preciseert hij waaruit de schending zou bestaan. Bijgevolg wordt voormelde schending niet dienstig aangevoerd.

4.2. Verzoeker preciseert verder niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

4.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De motiveringsplicht behelst daarbij, in tegenstelling met wat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift laat uitschijnen, geenszins de verplichting in hoofde van verweerder om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming spelen, in de bestreden beslissing op te nemen.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen vooreerst toe te schrijven aan zijn beperkte scholingsgraad. Ook van een laaggeschoold persoon mag echter worden verwacht dat deze bij machte is om zijn vluchtmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten en om in dit kader voldoende doorleefde, coherente, duidelijke, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker toont niet aan dat zijn verstandelijke vermogens, al dan niet omwille van zijn lage scholingsgraad, dermate zouden zijn aangetast en hij dermate ondermaats zou zijn ontwikkeld dat hij niet bij machte mocht worden geacht om de aangevoerde asielmotieven op een gedegen wijze uiteen te zetten. Hij brengt hiervan geen attest bij en toont niet aan dat hij zo laagbegaafd is dat van hem niet mocht worden verwacht dat hij volwaardige en coherente verklaringen zou kunnen afleggen over alle facetten van zijn vluchtrelaas.

Verzoeker wijst daarnaast op het tijdsverloop sedert de aangevoerde feiten en zijn vertrek uit Afghanistan enerzijds en het moment waarop hij hierover verklaringen diende af te leggen anderzijds. Het tijdsverloop sedert de feiten kan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen echter evenmin verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing omtrent de door verzoeker aangevoerde problemen met en vrees ten aanzien van de taliban vooreerst met recht gemotiveerd:

*“Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de inval waarbij uw vader werd meegenomen en uw moeder gewond raakte.*

*U verklaarde tijdens uw derde gehoor dat uw moeder door de ontvoerders van uw moeder éénmaal geslagen werd en gewond raakte aan haar schouder. Zij bleef hierna rustig uit angst. U werd gevraagd of uw moeder nog ergens anders geslagen werd en werd gevraagd of zij nog andere verwondingen had, hetgeen u beide ontkende (CGVS 3, p4, 8). Dit is zeer vreemd, aangezien u tijdens uw eerste interview verklaarde dat uw moeder tot tweemaal toe geslagen werd met een geweerkolf, eenmaal op haar hoofd, dat hierdoor aan het bloeden was, en eenmaal op haar schouder, die hierdoor gezwollen was (CGVS 1, p14, 15). Toen u met uw eerdere verklaringen geconfronteerd werd, ontkende u slechts uw eerdere beweringen, hetgeen allerminst volstaat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen (CGVS 3, p8, 9). Indien u, zoals u verklaarde, werkelijk na deze ernstige gebeurtenissen thuiskwam, en zelf uw moeder zag en met haar sprak en indien u ook later nog met uw moeder over dit incident sprak (CGVS 3, p4, 5), is het uiterst vreemd dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over de – nochtans ernstige – verwondingen die uw eigen moeder opliep. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweringen over het incident waarbij uw vader ontvoerd werd en bijgevolg aan uw persoonlijke vrees voor vervolging in Afghanistan.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met zijn loutere herhaling en bevestiging van de laatste versie van zijn verklaringen, doet hij namelijk hoegenaamd geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen deze verklaringen en zijn eerdere gezegden. In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt was het, ook indien hij zich in een stresssituatie bevond, geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij coherente en consistente verklaringen zou afleggen over de verwondingen van zijn moeder. Dit geldt des te meer nu hij met haar, zoals blijkt uit de met recht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing, ook later nog over het incident sprak. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over de verwondingen die zijn moeder zou hebben opgelopen in het kader van de problemen met de taliban, doet aldus weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw onderduiken bij de nomaden in uw regio.*

*Zo verklaarde u tijdens uw derde gehoor gedetailleerd dat u, na de ontvoering van uw vader, bij Kochi-nomaden onderdook en dat u uw moeder pas terugzag in het huis van uw tante, op de dag van uw vertrek (CGVS 3, p4, 5, 6). Later tijdens uw derde gehoor verklaarde u echter dat uw moeder niet bij uw tante aanwezig was op de dag van uw vertrek, maar dat u van het huis van uw tante naar uw eigen huis terugkeerde om afscheid van haar te nemen (CGVS 3, p7). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid, ontkende u slechts uw vorige verklaringen en herhaalde u uw latere verklaringen (CGVS 3, p7). Dergelijke beweringen kunnen onmogelijk volstaan om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen, niet in het minst gelet op uw gedetailleerde verklaringen. Het is weinig geloofwaardig dat u zich niet herinnert waar en onder welke omstandigheden u uw eigen moeder terugzag na zo een lange tijd van haar gescheiden te zijn.”*

*Bovendien werd u tijdens uw derde gehoor gevraagd of u uw moeder voor het afscheid bij uw vertrek nog had teruggezien. U verklaarde dat u haar zag op de dag dat u van de dokter kwam en over de ontvoering van uw vader vernam; en dat u haar terugzag op de dag van uw vertrek, toen u afscheid nam van haar. U voegde hieraan toe dat u haar dus tweemaal gezien had (CGVS 3, p7). Deze bewering is zeer vreemd. Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u namelijk in de periode van uw onderduiken bij uw moeder op bezoek te zijn geweest, waar u ook uw zussen en broer terugzag. U verklaarde bovendien gedetailleerd dat u naar uw moeder ging omdat uw moeder niet over het moeilijke terrein kon lopen en u*

*dus niet bij de nomaden kon komen opzoeken (CGVS 2, p5, 6). Geconfronteerd met uw verklaringen tijdens het tweede gehoor, wist u slechts uw eerdere verklaringen te ontkennen (CGVS 3, p7). Het is weinig geloofwaardig dat u - een jongen wiens vader ontvoerd was en die zijn schuilplaats verliet om in uw dorp, waar uw vervolgers u mogelijks konden opmerken, uw moeder op te zoeken - zich niet zou herinneren waar, wanneer en onder welke omstandigheden u uw eigen moeder telkens hebt teruggezien.*

*Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw onderduiken, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw onderduiken, en ondergraven bijgevolg uw persoonlijke vrees voor vervolging door de taliban in uw regio."*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Andermaal vergenoegt hij zich ertoe de laatste versie van zijn verklaringen te herhalen en bevestigen. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de diverse strijdigheden die werden vastgesteld tussen deze verklaringen en zijn eerdere gezegden. Dat verzoeker dusdanig tegenstrijdige verklaringen aflegde over zowel de plaatsen als het aantal keren waarop hij zijn moeder nog ontmoette in zijn onderduikperiode, doet verder weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde onderduiken en asielmotieven.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*"Vervolgens moet worden opgemerkt dat u onsamenvhangende verklaringen aflegde betreffende uw belagers. Zo verwees u tijdens uw derde gehoor nu eens naar uw belagers als talibanstrijders en verklaarde dan weer dat u niet weet of uw vader door leden van de taliban of door leden van de Islamitische Staat (Daesh) ontvoerd werd (CGVS 3, p7, 8, 9). Nochtans bleek u er tijdens uw eerste gehoor zeker van te zijn dat de ontvoerders van uw vader tot de taliban behoorden en kon u niet eens bedenken wie hem anders zou hebben meegenomen (CGVS 1, p14). Meer nog, tijdens uw eerste gehoor verklaarde u zelfs herhaaldelijk dat er naar uw weten enkel taliban in uw district aanwezig waren en verklaarde u dat er, toen u in uw district verbleef, geen andere gewapende groepen actief waren (CGVS 1, p12, 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen halen de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vervolging door de taliban, hetzij door andere groepen, pertinent onderuit. Meer nog, uit informatie betreffende de veiligheidssituatie in uw district, dewelke aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat vooral de groep Hezb-e-Islami in Surobi sterk vertegenwoordigd is. Naast de Taliban, Haqqani Network en Hezb-e Islami worden in het meest recente EASO-rapport betreffende de veiligheid in Afghanistan geen andere groepen vernoemd die in de regio, Surobi district opereren."*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat de inwoners in zijn regio de taliban en daesh onder één noemer zouden plaatsen, ontbeert namelijk iedere geloofwaardigheid. Uit de informatie in de map 'landeninformatie' blijkt immers dat dit weldegelijk twee duidelijk onderscheiden groeperingen betreffen en dat deze groeperingen elkaar in Afghanistan bekampen. Dat hun namen zomaar door elkaar zouden worden gebruikt, kan aldus niet worden aangenomen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid.

Voorts laat verzoeker de bestreden beslissing geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

*"In bijkomende orde moet worden gesteld dat u een vrees aanhaalde ten opzichte van de taliban indien u, als Afghaanse jongeman, na een verblijf in Europa naar uw thuisland zou terugkeren. U verklaarde dat u als ongelovig zou worden beschouwd (CGVS 3, p10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat personen die na een verblijf of een asielaanvraag in Europa naar Afghanistan terugkeren, niet zonder meer vervolgd zullen worden. Uit deze bronnen, zoals ook getuigenissen van de Internationale Organisatie voor Migratie, blijkt dat het merendeel van de Afghaanse terugkeerders geen moeilijkheden ondervinden omdat zij als 'verwesterd' worden beschouwd. Hierbij moet in rekening worden genomen dat u uw vrees voor de taliban bij terugkeer omwille van uw vermeende verwestering kaderde in uw persoonlijke vrees voor de taliban en uw asielrelaas (CGVS 3, p10) en dat u slechts zeer ongeloofwaardige verklaringen aflegde over deze problemen met de taliban (cf. supra). Er kan, gelet op de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw dossier werd toegevoegd, dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zou u bij terugkeer naar Afghanistan het risico lopen vermoord te worden omwille van uw verblijf in Europa. U haalde verder geen redenen aan waarom u persoonlijk vervolging zou vrezen."*

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent. Gezien verzoeker deze geheel niet aanvecht of betwist en gezien hij zijn vermeende vrees ingevolge zijn verblijf in Europa zelfs niet aanhaalt in het voorliggende verzoekschrift, blijven deze motieven onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker noch zijn aangevoerde problemen met, noch de aangehaalde vrees ten aanzien van de taliban aannemelijk.



Verzoeker legt tot slot geen documenten neer die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen op basis waarvan hij stelt in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker, verwijzend naar een beleidsnota van het CGVS, beweert dat het CGVS had moeten nagaan of hij in Afghanistan beschikt over een intern vestigingsalternatief, dient te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat aan zulke beleidsnota geen bindende juridische waarde kan worden gehecht en verzoeker hieruit bijgevolg geen middelen kan puren, niet kan worden ingezien waarom het CGVS ten aanzien van verzoeker een intern vestigingsalternatief had moeten nagaan of vaststellen. In de bestreden beslissing wordt immers geoordeeld dat de situatie in verzoekers eigen regio van herkomst in Afghanistan, gelegen in de provincie Kabul, niet van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van deze bepaling, wordt daarbij in de bestreden beslissing op grond van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en verzoekers verklaringen met recht gemotiveerd:

*“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisereerd worden.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”*

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Uit de door verweerder gehanteerde informatie blijkt duidelijk dat het aantal incidenten en burgerslachtoffers in verzoekers regio en district van herkomst laag ligt. Tevens blijkt hieruit dat de situatie aldaar slechts een miniem aantal inwoners ertoe aanzet deze regio en dit district te verlaten.

Met zijn selectieve verwijzing naar een aantal andere gegevens uit de door verweerder gehanteerde informatie, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, op het geheel van deze informatie geschraagde analyse van de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst.

Dat het CGVS de situatie specifiek voor zijn regio en district niet zou hebben onderzocht, mist gelet op zowel de inhoud van voormelde motieven als de in het administratief dossier opgenomen landeninformatie verder kennelijk feitelijke grondslag.

Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst doet voorts geen afbreuk aan het voorgaande. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het geciteerde reisadvies is bestemd voor reislustige Belgen, houdt uitdrukkelijk rekening met het verhoogde risico dat onder meer buitenlanders en westerse personen in Afghanistan in het algemeen en in Kabul in het bijzonder lopen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek dat *in casu* dient te worden gevoerd naar het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire bescherming.

Het betoog inzake de aanval op een hotel in Kabul in januari 2018 staaft verzoeker niet. Hoe dan ook kan het gegeven dat zulke aanval plaatsvond niet volstaan om te besluiten dat de situatie in de provincie Kabul sedert het nemen van de bestreden beslissing dermate zou zijn gewijzigd dat deze zou beantwoorden aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Evenmin volstaat hiertoe de blote en ongefundeerde bewering dat de door verweerder gehanteerde informatie en gedane analyse niet langer actueel zouden zijn.

Het tegendeel blijkt daarenboven genoegzaam uit de informatie die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota. Uit deze informatie blijkt, zoals verweerder met reden aangeeft, dat de situatie in de provincie Kabul heden niet wordt gekenmerkt door een situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in het gebied voor verzoeker een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde bepaling.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT